

بررسی انواع تست و ابزارهاي تست خودکار نرم افزار

گردآوری و تنظیم : مارال سلیقه

پیشگفتار

پیچیدگی و اندازه ی ابزارهای کامپیوتری همواره رو به افزایش است. هر محصول نرم افزاری مخاطبان خاصی دارد. برای مثال یک نرم افزار بانکی مخاطبانی کاملاً متفاوت از مخاطبان یک نرم افزار بازی کامپیوتری دارد. بنابراین، زمانیکه سازمانی یک محصول نرم افزاری را می‌نویسد یا خریداری می‌کند، منطقاً باید اطمینان حاصل کند که آیا محصول نرم افزاری برای کاربران او، مخاطبان او، خریداران، و سایر ذینفعان قابل پذیرش هست یا نه. تست نرم افزار فرایند تلاش برای این گونه ارزیابی هاست. به عبارت دیگر تست نرم افزار فرایند امتحان یک برنامه کاربردی برای کشف خطاها و تضمین اینکه نیازمندی‌هایی موجود را برآورده می‌کند و با سخت‌افزار مشتری سازگار است.

امروزه سازمان‌های نرم افزاری زمان و منابع زیادی را در تحلیل و تست نرم افزار صرف می‌کنند. از نظر مهندسان نرم افزار نوشتن کدهای تست، به خودی خود، مثل توسعه خود محصول وقت گیر و گران است. بنابراین راه حلی برای خودکار کردن تست نرم افزار غیرقابل اجتناب است. خودکارسازی تست‌ها نسبت به تست دستی برتر‌های زیادی دارد. در جامعه امروزی پروژه‌های نرم افزاری پیچیده هستند و برای حل مسائل پیچیده طراحی می‌شوند. خودکارسازی تست‌ها باعث می‌شود که توسعه‌دهندگان زمان بیشتری برای تمرکز بر روی دیگر جنبه‌ها داشته باشند و بتوانند خطاهای نرم افزار را به صورت مؤثرتری رفع نمایند. علاوه بر این، از آنجایی که تست‌ها را می‌توان در هر زمان و به هر تعداد دفعاتی اجرا کرد، توان از تست‌های قبلی استفاده می‌مجدد نمود. و به این ترتیب کارایی تست را افزایش و زمان تست را کاهش داد. خودکارسازی تست نرم افزار زحمت و پیچیدگی انجام تست را کاهش می‌دهد.

در این متن پس از ارائه ی مقدماتی در مورد تست نرم افزار و اهمیت خودکارسازی تست نرم افزار، به معرفی و بررسی ویژگی‌های ابزارهای متداول تست نرم افزار پرداخته شده است.

فهرست مطالب

1	1- [مقدمه‌ای بر فرایند تست نرم افزار
2	اهداف تست
3	اصول تست
5	2- انواع، روش‌ها و سطوح تست
5	انواع تست
5	تست عملکرد
5	تست استرس
6	تست بار
7	تست اکتشافی
7	تست رگرسیون
8	تست قابلیت استفاده
8	تست امنیت
9	تست پوشش
10	روش‌های تست
10	تست جعبه سیاه
11	تست جعبه سفید
13	تست جعبه خاکستری
13	تست سیستم‌های مبتنی بر وب
15	سطوح مختلف تست
15	تست واحد
16	تست یکپارچگی
17	تست سیستم
17	تست پذیرش
18	3- خودکار سازی تست
21	4- ابزارهای تست خودکار نرم افزار

فهرست شکل‌ها

21	xUnit
21	JUnit
24	HTTPUnit
26	HTMLUnit
28	Selenium
28	Selenium IDE
29	Selenium Remote Control
30	EMMA
34	Testing Framework based on .NET
36	نام فضای NET CodeDOM
37	Push To Test Test Maker
39	تست و تصحیح
40	Test network
40	Test Maker Monitor
41	iMacros
43	- 5 چشم انداز و نتیجه گیری
46	- 6 مراجع

1- مقدمه‌ای بر فرایند تست نرم افزار

تست نرم افزار فرایندی است که کیفیت نرم افزار کامپیوتری را مشخص می‌کند. تست نرم افزار شامل فرایند اجرایی یک برنامه با هدف یافتن باگ های افزاری است، اما محدود به آن نیست. کیفیت مطلق نیست، بلکه برای افراد مختلف نسبی است. با این تصور، تست کردن هرگز نمی‌تواند صحت نرم افزارهای کامپیوتری دلخواه را به طور کامل اثبات کند. یک نکته مهم اینست که تست افزار، باید از نقطه نظرات مختلفی از تضمین کیفیت نرم افزار لحاظ شود، که با همه حوزه های فرایند تجاری همراه باشد نه فقط حوزه های تست.

تست نرم افزار ممکن است به عنوان یک قسمت مهم از فرایند تضمین کیفیت نرم افزار تلقی شود. در تضمین کیفیت نرم افزار متخصصان فرایند نرم افزار و دیدگاه وسیع‌تری روی نرم افزار و توسعه آن دارند. آنها فرایند مهندسی نرم افزار را بررسی می‌کنند و آن را برای کاهش میزان خطاهای منجر به شکست،

تغییر می‌دهند. عنصر تعیین کننده میزان شکست قابل قبول، ماهیت افزار است. بازی ویدئویی که برای شبیه سازی پرواز یک هواپیما طراحی شده، منطقاً باید نسبت به افزاری که برای کنترل یک خط پرواز واقعی به کار می‌رود، تحمل شکست بیشتری داشته باشد.

شکست نرم افزار از طریق فرایندهای زیر رخ می‌دهد. یک برنامه نویس یک خطایی را انجام می‌دهد که منجر به یک شکست در کد منبع نرم افزار می‌شود. اگر این خطا کامپایل و اجرا شود، در موقعیت های خاصی سیستم نتایج نادرستی تولید می‌کند که منجر به شکست می‌شود. همه خطاها منجر به شکست نمی‌شوند. برای مثال خطاها در کدهایی که برنامه هرگز به اجرای آنها نمی‌رسد¹. هرگز منجر به شکست نخواهد شد. یک خطا زمانی منجر به شکست می‌شود، که محیط تغییر می‌کند. مثالی از این

تغییرات در محیط شامل نرم افزارهایی هستند که در یک پلتفرم جدید سخت افزاری یا نرم افزاری، یا تغییرات در داده‌های منبع، یا تعاملات با افزارهای متفاوت اجرا می‌شوند. [Kan01-1]

روشهای مختلفی برای تست افزار وجود دارد. دوباره بررسی کردن و امتحانات سخت و مهم، تستهای استاتیک نامیده می‌شوند، در حالیکه اجرای واقعی برنامه با یک مجموعه تست داده شده در مرحله خاصی از فرایند توسعه، تست پویا نامیده می‌شود.

اهداف تست

"گلن مایزر" درباره افزار چند قاعده را بیان می‌کند که به خوبی به عنوان اهداف تست عمل می‌کند.

تست فرآیند اجرای برنامه به قصد یافتن خطاهاست.

مورد تست خوب، موردی است که احتمال یافتن خطاهای کشف شده در آن، بالا

باشد. تست موفق، تستی است که خطاهای کشف نشده را کشف می‌کند.

اهداف بالا نشانگر یک تغییر دیدگاه زیبا هستند، و برخلاف این دیدگاه عامیانه که تست موفق، تستی

است که در آن خطایی یافته نشود. اگر تست با موفقیت اجرا شود (مطابق اهداف ذکر شده در بالا)، خطاهای افزار را بر ملا خواهد نمود. به عنوان مزیت دوم، تست نشان می‌دهد که عملکردهای افزار ظاهراً "مطابق مشخصه کار می‌کنند، و خواسته‌های رفتاری و کارایی ظاهراً" برآورده شده‌اند. به علاوه، داده‌های جمع‌آوری شده به موازات انجام تست، شاخص خوبی از قابلیت اطمینان افزار و شاخصی از کلیت کیفیت نرم افزار به دست می‌دهند. ولی تست نمی‌تواند نبود خطاها و نقایص را ثابت کند. بلکه فقط می‌تواند نشان دهد که خطاها و نقایص وجود دارند.

اصول تست

مهندس نرم افزار پیش از اعمال روش ها در خصوص موارد تست مؤثر، باید اصول پایه ای را که تست نرم افزار را هدایت می کنند، درك کند. "دیویس" مجموعه ای از اصول پیشنهاد می کند، که در اینجا از آنها استفاده خواهیم کرد:

همه تست ها باید تا حد خواسته های مشتری قابل ردیابی باشند. چنانکه دیدیم، هدف تست افزار، کشف خطاها است. یعنی اکثر نقایص شدید (از دیدگاه مشتری) آنهایی هستند که باعث می شوند برنامه نتواند خواسته های خود را برآورده کند.

تست باید مدت ها قبل از شروع تست، طرح ریزی شود. طرح ریزی تست می تواند به محض کامل شدن مدل خواسته ها آغاز شود. تعریف مشروح موارد تست می تواند به محض منسجم شدن مدل طراحی آغاز شود. بنابراین، همه تست ها را می توان پیش از تولید هر گونه کد، برنامه ریزی و طراحی کرد.

اصل "پارتو" در تست نرم افزار صدق می کند. به عبارت ساده، اصل "پارتو" بیان می کند که 80 درصد همه خطاهای کشف شده طی تست، احتمالاً در 20 درصد همه مؤلفه ها برنامه قابل کشف هستند. مسئله، جدا سازی مؤلفه های مظنون و آزمودن کامل آنهاست.

تست باید در ابعاد کوچک آغاز شود و به ابعاد بزرگتر گسترش یابد. اولین تست ها بر روی هر یک از مؤلفه ها انجام می شوند. با پیشرفت تست، خطاهای مجموعه ای از مؤلفه های مجتمع و سپس کل سیستم یافت می شود.

تست کامل امکان پذیر نیست. تعداد مسیرهای ممکن برای برنامه متوسط نیز زیاد است. لذا، اجرای هر ترکیبی از مسیرها امکان پذیر نیست. ولی این امکان وجود دارد که برنامه را در حد کفایت پوشش دهیم.

برای آنکه تست بیشترین بازدهی را داشته باشد، باید توسط یک شخص ثالث بی طرف انجام شود. منظور از بیشترین بازدهی آن است که خطاها را با احتمال بیشتری بیابد. به دلایلی که قبلاً در همین فصل ذکر شد، مهندس افزاری که سیستم را ایجاد کرده است، بهترین کسی نیست که باید همه تست ها را انجام دهد.

2- انواع، روش‌ها و سطوح تست

انواع تست

تست‌های متنوعی را می‌توان بر روی سیستم‌ها اعمال نمود تا آنان را از جنبه‌های مختلف مورد تست و تست قرار داد. در این بخش به این تست‌ها اشاره می‌شود و هر یک را مختصراً توضیح می‌دهیم.

تست عملکرد

در این نوع تست، نرم افزار تست می‌شود تا از لحاظ درستی عملکرد بررسی شود. تست‌ها نوشته می‌شوند تا ببینند که آیا نرم افزار همان گونه که انتظار می‌رود عمل می‌کند. چه تست عملکرد معمولاً در انتهای فرایند توسعه انجام می‌شود ولی می‌تواند -و باید- سریعتر آغاز شود. کامپوننت‌ها و فرایند‌های مجزا می‌توانند خیلی سریعتر انجام شوند، حتی زودتر از اینکه بتوان تست عملکرد را روی سیستم انجام داد.

تست استرس

برنامه در مقابل بار سنگین مثل مقادیر عددی پیچیده، مقادیر زیادی ورودی و مقادیر زیادی پرس و جو 2 امتحان می‌شود. که میزان باری که برنامه می‌تواند آن را تحمل کند را بررسی می‌کند. هدف طراحی محیطی است که مخرب تر از محیطی که برنامه در دنیای واقعی و در شرایط نرمال با آن روبرو می‌شود. این مسئله سخت‌ترین و پیچیده‌ترین مقوله از تست است که باید انجام شود و احتیاج به تلاش توأم همه تیم‌های برنامه نویسی دارد. یک محیط تست با چندین ایستگاه تست ایجاد می‌شود و در هر ایستگاه یک اسکریپت سیستم را تست می‌کند. این اسکریپت‌ها رو به رشد هستند و ایستگاه‌ها نیز بتدریج افزایش یابند و همه بصورت همزمان روی سیستم فشار آورند تا سیستم متوقف شود. سیستم را

تعمیر میکنند و تست استرس دوباره انجام میشود تا سیستم به حدی از استرس برسد که بالاتر از حد مورد انتظار مشتری باشد. شرایط رقابت 3 و رخنه های حافظه 4 در تست استرس پیدا میشوند. شرایط رقابت تعارضی بین حداقل دو ایستگاه تست است و هر تست زمانیکه به تنهایی کار کند به درستی کار میکند. اما زمانیکه دو تست به صورت موازی کار کنند، یکی یا هر دو تست شکست میخورند. و این معمولاً به خاطر یک قفل است که به درستی مدیریت نشده است. یک رخنه حافظه زمانی رخ میدهد که یک تست، حافظه تخصیص یافته را رها میکند و به درستی حافظه را بر نمیگرداند. به نظر تست درست کار میکند، اما بعد از مدتی اجرای تست حافظه در دسترس کاهش پیدا میکند و سیستم شکست میخورد.

تست بار

برنامه در مقابل بار زیاد یا ورودی ها تست میشود مثل تست وب سایتها برای یافتن نقاطی که در آن نقاط وب سایت یا برنامه شکست میخورد و یا نقاطی که در آنها کارایی وب سایت کاهش پیدا میکند. تست بار در سطح بار از پیش تعیین شده ای انجام میشود. **Error! Reference source not found.** معمولاً بالاترین باری که سیستم میتواند بپذیرد، در حالیکه هنوز به درستی کار میکند. توجه کنید که تست بار نمیخواهد سیستم را با فشار آوردن از پا در آورد. اما میخواهد سیستم را بطور پیوسته زیر بار نگه دارد. در مفهوم تست بار، باید مجموعه داده های زیادی برای تست در دسترس داشته باشیم. باگها ظهور نمیکنند مگر اینکه شما با موجودیتهای خیلی بزرگ مثل هزاران کاربر در انبار داده هایی مثل LDAP, NIS, Active directory کار کنید و... تست کنندگان به ابزار های اتومات برای ایجاد این مجموعه داده های بزرگ دارند. اما خوشبختانه با هر زبان اسکریپت نویسی میتوان این کار را انجام داد.

³ Race condition

⁴ memory leaks

تست اکتشافی

مشابه تست بالبداهه است و برای یادگیری و کنکاش نرم افزار صورت میگیرد . ویک روش قوی و جالب برای تست است . در بعضی مواقع ممکنه تا حدودی قوی تر از زبانهای اسکریپت نویسی برای تست باشد .

تست رگراسیون

بعد از تغییر نرم افزار ، جه برای تغییر در عملکرد یا برای تصحیح یک خطا ، یک تست رگراسیون تمام تستهایی که قبلاً نرم افزار آنها را با موفقیت انجام داده را دوباره اجرا میکند تا اطمینان حاصل کند که نرم افزار تصادفاً در عملکرد های قبلی دچار خطا نشده است .تست رگراسیون میتواند در هیچ یا همه سطوح قبلی صورت بگیرداین .تستهای رگراسیون اکثراً اتومات شده اند .انواع خاص تری از تستهای رگراسیون با عنوان تست سلامت 5 شناخته شده اند و زمانیکه ما خواهیم سریعاً رفتار عجیب سیستم

را بررسی کنیم . و یا تست دود 6 زمانیکه عملکرد های ابتدایی چک میشوند .

تست رگراسیون نوعی تست که تمرکز روی تست مجدد بعد از اعمال تغییرات است . در تستهای رگراسیون قدیمی، یک تست دوباره تکرار شد . اما در تستهای رگراسیون ریسک گرا ، ما نواحی قبلی را مثل قبل تست میکنیم اما از تستهای متفاوتی که به تدریج پیچیده تر میشوند استفاده میکنیم .تستهای رگراسیون قدیمی معمولاً تا حدودی اتومات بودند .

تست رگراسیون میخواهد دو ریسک را کاهش دهد :

تغییری که میبایست یک خطا را از بین میبرد ، شکست میخورد .

بعضی تغییرات اثر جانبی دارند ، اگر تصحیح نکنید خطای قبلی باقی ماند و اگر تصحیح کنید خطای جدید ایجاد میشود .

⁵ sanity testing

⁶ smoke testing

تست قابلیت استفاده

این نوع تست تنها در مواردی انجام میشود که رابط کاربر 7 برای برنامه خیلی مهم باشد و باید برای هر کاربر، خاص باشد. تست قابلیت استفاده، فرایند کار کردن مستقیم یا غیر مستقیم با کاربران نهایی برای شناخت اینکه چگونه هر کاربر یک بسته نرم افزاری را احساس میکند و چگونه با آن تعامل میکند. این فرایند نقاط قوت و ضعف برنامه را برای کاربران کشف میکند. بنابر این هدف این تست، شناسایی مشکلات مربوط به طرز استفاده سیستم از دید کاربران می باشد. در انجام این تست فاکتورهای انسانی که عمدتاً subjective باشند، مورد توجه قرار می گیرند و بهمین علت انجام این نوع تست معمولاً کار پیچیده ای است که در بسیاری قسمتهای آن امکان خودکارسازی تست موجود نمی باشد. [Mye04] [Mye79]

تست امنیت

طراحی و تست سیستم های نرم افزاری برای اطمینان از ایمنی و مطمئن بودن سیستم، مسأله ای اساسی است که توسعه دهندگان نرم افزار و متخصصان تست با آن مواجه هستند. مسأله ای ایمنی و مطمئن بودن به خاطر ازدیاد برنامه های کاربردی تجاری برای استفاده روی اینترنت اهمیت مازادی یافته است. اگر کاربران اینترنت اعتقاد داشته باشند که اطلاعات شخصی آنها ایمن نیست و برای افراد غیرمجازی که با استفاده از اینترنت آسیب می رسانند قابل دسترسی است، آینده ای تجارت الکترونیکی به مخاطره می افتد. تست امنیت ویژگی هایی از سیستم که به در دسترس بودن، یکپارچگی و محرمانه بودن داده ها و خدمات سیستم مرتبط است را ارزیابی می کند. کاربران/مشتریان باید توسط این موضوع ترغیب شوند که نیازهای امنیتی آنان در زمان تعیین نیازمندیها کاملاً مشخص است، و بنابر این مسائل امنیتی توسط طراحان و آزمایشگران مورد توجه قرار می گیرد. [BUR03]

⁷ User interface

هدف تست امنیت بررسی کارایی مکانیزم های دفاعی سیستم وب در مقابل دسترسی های نامطلوب کاربران بدون مجوز و حفظ منابع سیستم در مقابل کاربران ناشایست، و همچنین دادن دسترسی به کاربرانی که مجوز دارند، می باشد. آسیب پذیری های سیستم که بر روی امنیت سیستم تأثیر می گذارد ممکن است منشأ در کد برنامه داشته باشند یا در کامپوننت های سخت افزاری، نرم افزاری یا میان افزاری سیستم. هر دوی محیط اجرا و همچنین برنامه ممکن است در نقص های امنیتی دخیل باشند. در مورد نرم افزار های مبتنی بر وب پیاده سازی ها و تکنولوژی های اجرایی ناهمگن همراه با تعداد بسیار زیاد کاربران و همچنین امکان دسترسی آنان از هر جایی، این برنامه ها را از برنامه های کاربردی معمولی آسیب پذیرتر تست امنیت آنها را سخت تر می سازد.

شش مفهوم اساسی امنیت که باید در تست امنیت پوشش داده شود به این شرح است: محرمانه بودن، جامعیت، تصدیق هویت⁸، مجوز دادن⁹، در دسترس بودن و عدم انکار.

تست پوشش

تست پوشش به دو دسته کلی پوشش عبارات¹⁰ و پوشش انشعابات¹¹ می توان تقسیم نمود. در تست پوشش عبارات، کد طوری اجرا میشود که هر عبارتی از برنامه حداقل یکبار اجرا شود و این باعث میشود بفهمیم همه جملات بدون اثر جانبی اجرا میشوند.

از آنجائیکه هیچ برنامه نرم افزاری نمیتواند در مد پیوسته ای از کد اجرا شود، در بعضی از نقاط نیاز است که برای یک عملکرد خاص به نقطه ای خارج از کد انشعاب کنیم. تست پوشاندن انشعابات کمک میکند که همه انشعابات در کد را ارزیابی کنیم و اطمینان حاصل کنیم که هیچ انشعابی در کد منجر به رفتار غیر نرمال در برنامه کاربردی نمیشود.

⁸ Authentication

⁹ Authorization

¹⁰ statement coverage

¹¹ Branch Coverage

روش‌های تست

طراحی تست‌هایی برای نرم افزار و هر محصول مهندسی دیگر، می‌تواند به اندازه طراحی خود محصول اولیه دشوار باشد. با این حال به دلایلی که پیش از این بحث شد، مهندسان نرم افزار غالباً "با تست به عنوان موارد تست در حال توسعه ای رفتار می‌کنند، که ممکن است درست به نظر آیند، ولی از کامل بودن آنها چندان اطمینانی نباشد. با بخاطر داشتن اهداف تست، باید تست‌هایی را طراحی کنیم که احتمال یافتن خطاها در حداقل زمان، بیشتر باشد. هر محصول مهندسی (و اکثر چیزهای دیگر) را می‌توان به یکی از دو روش آزمایش کرد:

با دانستن عملکرد خاصی که نرم افزار برای انجام آن طراحی شده است، می‌توان تست‌هایی طراحی کرد که نشان می‌دهند هر عملکرد به طور کامل درست است، و در عین حال، در هر عملکرد به دنبال یافتن خطاها هستند.

با دانستن طرز کار داخلی محصول، می‌توان تست‌هایی ترتیب داد که اطمینان دهند همه چیز جفت و جور است. یعنی، عملیات داخلی طبق مشخصه اجرا می‌شوند و با همه مؤلفه‌های داخلی به طور مناسب تمرین شده است.

روش اول را تست جعبه سیاه و دومی را تست جعبه سفید می‌نامند. در سالهای اخیر یک روش بینابینی هم مورد توجه قرار گرفته است که در مواقعی که دسترسی به برخی از مؤلفه‌های داخلی نرم افزارها داریم مورد استفاده قرار می‌گیرد. به این روش تست جعبه خاکستری می‌گویند. در این بخش این روشها را به تفصیل شرح می‌دهیم.

تست جعبه سیاه

این نوع از تست با نرم افزار به عنوان یک جعبه سیاه برخورد میکنند که هیچ درکی از رفتار داخلی آن وجود ندارد. هدف آن تست کردن عملکرد نرم افزار مطابق با نیازمندیهاست، تا ببیند که تا چه حد

نیازمندیهای ذکر شده برآورده میشوند. بنابراین طراح تست داده ها را وارد میکند و خروجی را از شی؛ تست بیند. برای این سطح از اجرای تست، نیاز است تا طراح تست، موارد تست طراحی شده را به تست کننده، کسی که باید بررسی کند که آیا برای یک ورودی خاص، مقدار خروجی یا رفتار سیستم، منطبق بر آنچه مورد انتظار است و در مورد تست ذکر شده هست یا نه. برای طراحی موارد تست یک دیدگاه خارجی از سیستم میگیرد و این نوع تستها میتوانند عملکردی 12 یا غیر عملکردی 13 باشند که معمولاً عملکردی عمل میکنند. طراحان تست ورودیهای معتبر و غیر معتبر را انتخاب میکنند و خروجی

درست را انتخاب میکنند. و هیچ دانشی از ساختار داخلی شیء در دسترس نیست. [PRE05]

این روش از طراحی تست در همه مراحل از تست نرم افزار قابل استفاده است. تست واحد و تست یکپارچگی و تست عملکرد و تست سیستم و تست پذیرش. بالاترین سطح و بالطبع بزرگترین و پیچیده ترین جعبه باید بصورت جعبه سیاه صورت گیرد تا ساده تر شود. تست جعبه سیاه که تست رفتاری نیز نامیده میشود روی نیازمندیهای عملکردی نرم افزار تمرکز میکند. تست جعبه سیاه است که مهندسان نرم افزار را قادر میکند تا مجموعه ای از شرایط ورودی را مشتق کنند که تا کاملاً همه نیازمندیهای عملکردی برنامه را مورد بررسی قرار دهند. تست جعبه سیاه یک جایگزین برای تست جعبه سفید نیست بلکه یک روش مکمل که یک کلاس متفاوتی از خطاها را نسبت به روشهای جعبه سفید پوشش میدهد.

تست جعبه سفید

زمانی ممکن است که تست کننده به ساختار داده های داخلی و کد و الگوریتم ها دسترسی دارد. روشهای تست جعبه سفید شامل ایجاد تستهایی است که بعضی از معیارهای پوشش کد 14 را برآورده میکنند. برای مثال طراح تست میتواند تستهایی را طراحی کند که باعث شود همه عبارات برنامه حائل یکبار اجرا

¹² functional

¹³ non functional

¹⁴ code coverage

شوند. سایر مثالهای تست جعبه سفید عبارتند از تست جهش 15 و روشهای تزریق خطا 16 .

تستهای جعبه سفید ، همه تستهای استاتیک را شامل میشوند. [PRE05]

روشهای تست جعبه سفید میتوانند برای ارزیابی کامل بودن یک مجموعه تست - که با روشهای تست جعبه سیاه ایجاد شده اند - نیز به کار رود . این به تیم نرم افزاری اجازه میدهد که قسمتهایی از سیستم را ارزیابی کنند که کمتر تست شده اند و اطمینان حاصل شود که نقاط عملکرد خیلی مهم تست شده اند. دو فرم معمول از پوشش کد عبارتند از ، پوشش تابع ، که روی توابع اجرا شده گزارش میدهد و پوشش جملات ، که روی تعداد خطوط اجرا شده برای تکمیل تست گزارش میدهد. از این دو معیار پوشایی حاصل می شود. تست جعبه سفید همچنین ممکن است شامل مهندسی معکوس برای مشخص کردن مثلاً مقادیر مرزی به کار رود.

تست جعبه سفید مزایایی دارد از جمله : چون لازمه آن دانستن ساختار داخلی کد است فهمیدن اینکه چه نوع از داده های ورودی و خروجی برای تست کارا تر برنامه مناسب است، آسانتر می شود. مزیت دیگر تست جعبه سفید آنست که به بهینه سازی کد نیز کمک می کند. به پاک کردن خطوط اضافی کد نیز کمک می کند. این خطوط اضافی ممکن است منجر به خطاهای پنهان شوند. معایب تست جعبه سفید شامل موارد زیر می شوند: چون آگاهی و مهارت از کد و ساختار داخلی نیاز است، یک تست کننده ماهر نیاز است تا این نوع تست را انجام دهد که باعث افزایش هزینه می شود . بررسی هر قطعه از کد و بدنبال خطاهای پنهان گشتن تقریباً غیر ممکن است و همچنین ممکن است منجر به مشکلاتی شود که باعث شکست برنامه می شوند.

¹⁵ mutation testing

¹⁶ fault injection

تست جعبه خاکستری

در سال های اخیر عبارت تست جعبه خاکستری نیز به استفاده معمول اضافه شده است. که به معنای داشتن دسترسی به ساختمان داده های داخلی و الگوریتمها برای اینکه بتوانیم موارد تست را طراحی کنیم و در سمت کاربر یا در سطح تست جعبه سیاه استفاده کنیم. تست جعبه خاکستری مخصوصاً در مواقعی که میخواهیم تست رگرسیون را بین دو ماژول از کد که به وسیله دو برنامه نویس مختلف نوشته شده - و فقط اینترفیسها برای تست در دسترس هستند به کار میرود.

تست سیستمهای مبتنی بر وب

ویژگیهای خاص سیستم های تحت وب بطور مستقیم بر موضوع تست این سیستم ها تاثیر می گذارند. نتیجه این ویژگیها و پیچیدگیها آن است که روشها و ابزارها و مدل های رایج برای تست نرم افزارهای متداول، معمولاً برای تست سیستم های تحت وب، کافی نمی باشند. برخی از این روشها نیازمند تغییر و تطبیق با محیط وب باشند و برخی نیز بکلی قابل استفاده نمی باشند. همچنین برای تست برخی از موارد، نیازمند روشها و مدل های جدید که مخصوص سیستم های تحت باشند، هستیم. با توجه به اینکه در توسعه سیستم های تحت وب، معمولاً از مدل توسعه سریع (RAD) استفاده شود، فرصت کمتری برای تست سیستم در اختیار توسعه دهندگان باشد. همچنین برخی موارد نظیر تست مقیاس پذیری، ممکن است بطور دقیق قابل اجرا نباشند یا هزینه اجرای آنها زیاد باشد. در نتیجه به نظر رسد که برای برخی انواع تست، لازم است که سیستم ابتدا بطور کامل زیر بار برود و در تعامل با کاربران واقعی که رفتارهایشان لزوماً قابل پیش بینی نیست، مورد تست قرار گیرد. با توجه به حساسیت زیاد نسبت به زمان توسعه این سیستم ها، همچنین با توجه به اینکه ترکیبات متعددی از مرورگرها، سیستم عاملها، و محیط های اجرا وجود دارد، اگر بخواهیم یک سیستم را در برابر تمام این ترکیبات مورد تست قرار دهیم، نیاز به خودکارسازی روال های تست به شکل چشمگیری، افزایش

یادهمچنین. با توجه به اینکه سیستم های تحت وب دائماً در حال تغییر و بروزرسانی می‌باشند، قابلیت اجرای مجدد تست ها بطور خودکار، بسیار مورد نیاز باشد. بدین ترتیب توان پس از انجام حجم مناسبی از تغییرات بر روی سیستم، دوباره تست ها را بطور خودکار بر روی سیستم انجام داد. در مورد سیستم های متداول، معمولاً پس از ارائه سیستم به بازار و مشتریان، تغییرات سیستم خیلی محدود اتفاق افتد و در فواصل زمانی متفاوت، نسخه های جدید نرم افزار یا وصله های امنیتی آن، توزیع شوند. در نتیجه نرخ تغییرات بسیار پایین است. اما در سیستم های تحت وب، چون سیستم بر روی سرور نصب شود و از طریق شبکه قابل دسترس است، این امکان وجود دارد که طراحان سیستم، بر راحتی و بطور مداوم سیستم را بروزرسانی نمایند و تغییرات لازم را اعمال نمایند. یکی از مسائل مهم در تست سیستم های تحت وب آن است که هنوز معیارهای دقیق و قابل اعتماد و مورد توافق، برای تست این سیستم ها، معرفی نشده است.

سیستم های تحت وب، در طول زمان بسیار تغییر کرده اند. سیستم های اولیه، شامل صفحات ایستای HTML بودند. اما سیستمهای امروزی، شامل صفحات پویا با ترکیبی از تکنولوژی های متفاوت، نظیر PHP، ASP، JSP، XML و JDBC باشند. مواردی نظیر قالبهای چندرسانه‌ای جدید، و یا تکنولوژی AJAX، افزایش اجزای مختلفی که در طراحی سیستم دخیل هستند، همه و همه به پیچیده و پویاتر شدن این سیستم ها منجر شده اند.

هدف اصلی تست یک سیستم تحت وب، اجرای آن سیستم به منظور کشف خرابی ها و خطاهای آن باشد. خرابی (failure)، به یک ناتوانی مشخص سیستم در اجرای یک وظیفه از پیش تعیین شده بر اساس معیارهای تعریف شده، باشد. برخی خرابی ها مربوط به خطاهای عامل انسانی در طراحی و پیاده ساز ی سیستم باشند. اما برخی خرابی ها نیز مربوط به محیط اجرا، مثلاً باگهای نرم افزار مرورگر یا مشکلات شبکه، مربوط شوند و منشا مشکل، طراحان سیستم نمی‌باشند. در نتیجه برای تشخیص انواع مختلف خرابی ها، انواع متفاوت تست مورد نیاز باشد.

بطور اساسی، محیط اجرا، بر نیازمندیهای غیر عملیاتی سیستم، نظیر مقیاس پذیری، ثبات، و سازگاری سیستم، تاثیر گذارد و نه بر نیازمندیهای عملیاتی سیستم، یعنی تطبیق بین آنچه سیستم انجام دهد و آنچه باید انجام دهد. نتیجه معمولاً سیستم مسئول ارضای نیازهای عملیاتی، و محیط اجرا مسئول ارضای نیازهای غیرعملیاتی باشد، البته تفکیک کامل بین این دو مورد وجود ندارد. اما توان گفت که تست سیستم های تحت وب را توان از دو دیدگاه بررسی نمود:

1. از دیدگاه اول، نیازمندیهای عملیاتی سیستم مورد تست قرار گیرند. یعنی عملکرد سیستم در مقایسه با آنچه که باید انجام دهد، یعنی منطق سیستم و وظایف تعریف شده در مستندات، مورد تست قرار گیرد.

2. از دیدگاه دوم، نیازمندیهای غیرعملیاتی سیستم مورد ارزیابی قرار گیرند.

نکته مهم آن است که هر دو نوع تست باید بطور مناسب اجرا شوند و نمیتوان یکی از این دو

مورد را جایگزین دیگری نمود. **Error! Reference source not found.**

سطوح مختلف تست

تست نرم افزار در فازهای متفاوت و در سطوح مختلف انجام می پذیرد. این سطوح عبارتند از:

تست واحد

یکی از مراحل اولیه تست یک سیستم، تست واحد¹⁷، باشد که هر یک از واحدها یا ماژولهای تشکیل دهنده یک برنامه را بطور مستقل، مورد تست قرار دهد. معمولاً تست واحد توسط خود برنامه نویسان و به موازات توسعه سیستم انجام شود. یعنی هر برنامه نویسی که ماژولی را برای سیستم می نویسد، خود، وظیفه تست آن ماژول را نیز بعهده دارد و نیازی نیست تست آن ماژول به پس از تکمیل سیستم موکول شود.

¹⁷ Unit testing

هدف از انجام تست واحد، اطمینان از درستی عملکرد واحدها بی است که پس از توسعه، در قسمتهای مختلف سیستم مورد استفاده قرار خواهند گرفت.

تست واحد، معمولاً جزء تستهای جعبه سفید به حساب آورده شود که نیاز به دسترسی به ساختار درونی کد مورد تست دارد.

لازم به ذکر است که علی‌رغم اهمیت بسیار زیاد تست واحد در فرآیند تضمین کیفیت افزار، این نوع تست نمی‌تواند جایگزین دیگر انواع تست شود. بعنوان مثال، با استفاده از تست واحد نمی‌توان کیفیت رابط گرافیکی سیستم را ارزیابی نمود یا تست بار را نمی‌توان با استفاده از تست واحد انجام داد.
[Ham04].

تست یکپارچگی

هدف از تست یکپارچگی سیستم¹⁸، آن است که مطمئن شویم اجزای مختلف سیستم، در کنار یکدیگر، خوبی کار می‌کنند و تعاملات، ارتباطات و رد و بدل کردن داده‌ها در بین ماژولهای مختلف سیستم، بدرستی انجام می‌شود و در نتیجه، کل سیستم عملکرد صحیحی دارد.

تست یکپارچگی را می‌توان در سطوح متفاوتی انجام داد. مثلاً، می‌توان هر یک از ماژولهای اساسی سیستم را بعنوان یک سیستم در نظر گرفت (که خودش از اجزای کوچکتری تشکیل شده) و تست یکپارچگی را در مورد آن انجام داد. همچنین می‌توان کل سیستم را بعنوان یک سیستم واحد در نظر گرفته و آن را مورد تست قرار داد.

نکته قابل توجه آن است که نباید اینطور تصور شود که انجام تست واحد بر روی ماژولهای سیستم، ما را از انجام تست یکپارچگی بی‌نیاز می‌کند. در واقع هر دو نوع تست مذکور لازم می‌باشند و هر یک توانایی خاص خود را دارند. نقطه مورد توجه تست یکپارچگی، نقاط تماس و تعامل ماژولها با یکدیگر است و

¹⁸ Integrity testing

ماژولها را در کنار یکدیگر و در ضمن کار با هم، مورد تست قرار می‌دهد، در حالیکه تست واحد،

ماژولها را بطور مستقل و جدا از بقیه اجزای سیستم مدنظر قرار می‌دهد. [Cra02] [Chu05]

تست سیستم

یکی سیستم کاملاً یکپارچه را تست کند تا بررسی کند که آیا تمام نیازمندیها برآورده شوند یا نه. قبل از عرضه نسخه نهایی یک افزار، تستهای الفا و بتا نیز علاوه بر تستهای فوق انجام شوند. تست عملکرد شبیه سازی شده یا واقعی با مشتریان یا کاربران پتانسیل، یا یک تیم تست مستقل در سایت برنامه نویسان تست. الفا معمولاً برای افزارهای تولید انبوه به عنوان نوعی از تست پذیرش بکار برده شود. و قبل از مرحله تست بتا صورت پذیرد. نسخه هایی از نرم افزار، که نسخه های بتا نامیده میشوند، به مخاطبان محدودی در خارج از تیم برنامه نویسان عرضه شود. افزار به گروهی از افراد عرضه میشود تا تستهای بیشتری انجام شود و اطمینان حاصل کنیم که افزار خطاها یا باگهای کمی دارد. گاهی اوقات نسخه های بتا به عموم عرضه میشود تا میزان بازخورد ها افزایش یابد.

تست پذیرش

این نوع تست بر اساس نیازمندیهای مستند شده کاربران سیستم انجام شود و هدف از انجام آن کسب اطمینان از تمامین نیازهای کاربران توسط سیستم، باشد. به بیان دیگر در این نوع تست می‌خواهیم مطمئن شویم که سیستم تولید شده از دید کاربران قابل قبول است یا خیر. بهمین علت بهتر است انجام تست توسط خود کاربران یا نمایندگان آنها و در محیط و شرایط واقعی صورت گیرد. [Cra02] [Chu05]

در نهایت، تست پذیرش توسط کاربران نهایی یا مشتریان انجام میشود تا پذیرش محصول صورت بگیرد یا نه. تست پذیرش ممکن است به عنوان بخشی از فرایند، زمانیکه از یک فاز توسعه به فاز دیگر میرویم نیز صورت گیرد.

3- خودکارسازی تست

امروزه سازمان های نرم افزاری زمان و منابع زیادی را در تحلی و تست نرم افزار صرف میکنند. از نظر مهندسان نرم افزار نوشتن کدهای تست، به خودی خود، مثل توسعه خود محصول وقت گیر و گران است. تست نرم افزار فرایند امتحان یک برنامه کاربردی برای کشف خطاها و تضمین اینکه نیازمندی های موجود را برآورده می کند و با سخت افزار مشتری سازگار است.

خودکارسازی تستها نسبت به تست دستی برتر های زیادی دارد. در جامعه امروزی پروژه های افزاری پیچیده هستند و برای حل مسائل پیچیده طراحی می شوند. سازندگان ابزارهای تست افزاری اغلب نیاز به زمان دارند تا درباره یک مساله خاص آگاهی پیدا کنند و با تکنولوژی مربوط به آن مساله آشنا شوند. بنابراین برای رسیدن به ضرب الاجل تعیین شده پروژه، تیم تست باید یک ابزار تست خودکار را ایجاد نماید که به عنوان مکملی برای فرایند تست موجود عمل نماید. با وجود اینکه ممکن است هزینه اولیه اجرای آن در شروع کار سنگین باشد اما در طی فرایند توسعه، این هزینه جبران خواهد شد. خودکارسازی تستها باعث می شود که توسعه دهندگان زمان بیشتری برای تمرکز بر روی دیگر جنبه ها داشته باشند و بتوانند خطاها را در نرم افزار را به صورت مؤثرتری رفع نمایند. علاوه بر این، از آنجایی که تستها را میتوانی در هر زمان و به هر تعداد دفعاتی اجرا کرد، توسعه دهندگان قادر خواهند بود به سادگی خطا را مجدداً ایجاد کنند تا نقص موجود در کد نرم افزار را بیابند در حالیکه در تست

دستی اجرای مجدد خطا سخت می باشد زیرا گاهی اوقات هنگام انجام تست دستی، فرد تستگر تمام عملیاتی که طی روال تست کردن انجام داده است را بخاطر ندارد.

همچنین باید اشاره کرد که بسیاری از تلاش‌ها در زمینه خودکارسازی تست‌ها به نتایج مورد انتظار دست نیافته‌اند. گاهی اوقات در زمینه ایجاد و نگهداری خودکارسازی تست سرمایه‌گذاری عظیمی می‌شود اما پس از ساخت، حتی هزینه سرمایه‌گذاری شده قابل جبران نیست. بسیار مهم است که یک تحلیل کامل در مورد هزینه و منافع حاصل از خودکارسازی تست دستی مورد نظر، انجام شود. اغلب، موفقیت هنگامی حاصل می‌شود که بر روی پیدا کردن قسمتهایی از نرم افزار که خودکارسازی آنها سودمند به نظر می‌رسد متمرکز شویم و نه بر روی خودکارسازی کل نرم افزار. خودکارسازی تست می‌تواند هزینه و پیچیدگی زیادی را برای تیم تست‌گر به همراه داشته باشد و یا در صورتیکه توسط افراد مناسب و در مواردی که انجام آن مورد تایید است انجام شود، می‌تواند کمک قابل توجهی را به این تیم ارائه دهد.

بهبتر است زمانی که خودکارسازی تست برداریم که حداقل یکی از شرایط زیر در مورد پروژه مهیا باشد:

Test case ها و محیط های تست قابل استفاده مجدد باشند.

نیاز کمی به دانش محیطی در تست‌ها داشته باشیم.

سیستم‌ها استاندارد و مستقل باشند.

رمزگذاری و تدوین قوانین¹⁹ اصل‌تری بین استاندارد در مدیریت دانش باشد.

باید توجه داشت که تست خودکار به این معنا نیست که کل فرآیند تست نرم افزار به صورت خودکار انجام می‌شود. بلکه به معنای تست نرم افزار با کمک کامپیوتر است. به طور خلاصه تست خودکار به معنای خودکارسازی فرآیند تست دستی است که در حال حاضر استفاده می‌شود. این عمل نیاز به یک فرآیند تست دستی ساخت یافته دارد که در حال حاضر در سازمان یا شرکت موجود می‌باشد. استفاده از تست خودکار پرهزینه است. به کار بردن تست خودکار به این معنی نیست که دیگر نیازی به تست دستی نداریم و یا می‌توان تعداد افراد تیم تست را کاهش داد بلکه تست خودکار مکملی برای فرآیند تست

موجود می باشد . توسعه ، بازبینی و مستند سازی یک نمونه تست²⁰ خودکار می تواند بین 3 تا 10 برابر بیشتر از ایجاد و اجرای یک نمونه تست دستی زمان بر باشد ، بخصوص اگر از روش record/playback -که در اکثر ابزارهای تست وجود دارد- به عنوان متد اصلی تست خودکار استفاده شود .

4- ابزارهای تست خودکار نرم افزار

برای خودکار سازی تست نرم افزار ابزارهای گوناگونی موجود است. برخی از این ابزارها تجاری و برخی دیگر متن باز هستند. هر یک از این ابزارها برای یک یا چند نوع از تست به کار می‌رود. در این فصل به توضیح ابزارهای مهم تست خودکار نرم افزار می‌پردازیم و ویژگی‌های هر یک را بیان می‌کنیم.

xUnit

Kent Beck در سال 1997، SUnit که یک چارچوب ساده برای تست واحد برنامه‌های نوشته شده به زبان Smalltalk باشد را ارائه نمود. پس از مدتی این مدل توسط Kent Beck و Erich Gamma، برای زبان جاوا مورد استفاده قرار گرفت و JUnit ایجاد شد که امروزه بعنوان مهمترین ابزار تست واحد برنامه‌های جاوا مقبولیت بسیار زیادی یافته است. ساختار مورد استفاده در این دو ابزار، در عین سادگی، از قابلیت و کارایی بالا برخوردار بود. بهمین علت در طول زمان، ابزارهای مشابهی که از ایده JUnit

برای زبان‌های دیگر استفاده نمایند معرفی شدند. امروزه ابزارهای مشابهی که همه از ساختار و مدل مشابهی برخوردارند برای تست واحد برنامه‌های نوشته شده به زبانهای مختلف، وجود دارند که بعلاوه شباهت زیاد، همه تحت عنوان خانواده xUnit مورد ارجاع قرار گیرند. بعنوان چند عضو از این خانواده، که همه نیز ابزارهای متن باز باشند، توان از CppUnit برای زبان CPP، NUnit برای زبان‌های پلتفرم .Net، PyUnit برای Python، VbUnit برای ویژوال بیسیک،

Error! Reference source not found. XMLUnit برای اسناد XML نام برد.

یکی از موفق‌ترین اعضای خانواده xUnit، ابزار JUnit است که در قسمت به اختصار مورد معرفی قرار گیرد.

JUnit

JUnit²¹، یک چارچوب متن-باز برای تست برنامه‌های نوشته شده به زبان جاوا باشد که خودش نیز به زبان جاوا و توسط Erich Gamma و Kent Beck در سال 1997 نوشته شده است. در واقع JUnit، بر اساس طرحی از Kent Beck با نام SUnit، که یک چارچوب تست برای برنامه‌های نوشته شده به زبان Smalltalk باشد، توسعه داده شده است. قابلیت و کارایی بالا در عین سادگی، موجب شده است تا JUnit، بعنوان یک الگو قرار گیرد و چارچوب‌های مشابه آن برای زبان‌های برنامه‌نویسی دیگر، نظیر

ASP، C#، Eiffel، Delphi، PHP، Perl، Python و Visual Basic، ایجاد شود. این چارچوب‌ها در مجموع خانواده xUnit را تشکیل دهند که همه از نظر ساختار و مدل کاری مشابه یکدیگر باشند. JUnit امروزه بعنوان یک استاندارد غیر رسمی برای انجام تست واحد برنامه‌های جاوا مطرح است و از مقبولیت بسیار بالایی برخوردار است.

فایل‌های اجرایی و همچنین کدهای JUnit، از طریق سایت رسمی آن قابل دسترس می‌باشد.

عنصر مرکزی JUnit، کلاس TestCase می‌باشد که با استفاده از آن می‌توانیم تست‌های خود را ایجاد کنیم. این کلاس شامل متدهایی برای ایجاد و اجرای تست‌ها می‌باشد. بعنوان مثال فرض کنیم کلاسی داریم با نام Circle که دارای تعدادی فیلد و متد می‌باشد. اگر بخواهیم با استفاده از JUnit، به انجام تست واحد این کلاس پردازیم، باید یک کلاس تست پیاده‌سازی نماییم که تست‌های لازم را بر روی کلاس Circle انجام می‌دهد. در نسخه‌های قبل از JUnit 4.0، تنها یک راه برای این کار وجود دارد. برای این کار باید یک کلاس بنویسیم که از کلاس TestCase مشتق شود. سپس در این کلاس متدهایی پیاده‌سازی می‌کنیم که هر یک به تست یکی از ویژگی‌ها یا رفتارهای کلاس Circle می‌پردازند. در نهایت برای اجرای تست، باید این کلاس را کامپایل نموده و آن را برای اجرا به JUnit بدهیم. JUnit، بطور خودکار یک شیء از این کلاس ایجاد می‌کند و هر یک از متدهای این کلاس که نامش با عبارت test

شروع می‌شود را بطور خودکار اجرا می‌نماید. بنابراین افزودن تست‌های جدید، فقط نیازمند افزودن متدهای جدیدی می‌باشد که نامشان با عبارت test شروع می‌شود.

²¹ <http://www.junit.org>

در JUnit 4.0، روش دیگری نیز فراهم گردید که براساس آن دیگر نیازی نیست کلاس تست از کلاس TestCase مشتق شود. همچنین نیازی نیست نام متدهای تست با عبارت test شروع شود. در این روش که مبتنی بر استفاده از annotation های جاوا (که در J2SE 5.0 معرفی گردید) توان متدهای تست را با استفاده از تگ‌های خاصی علامت‌گذاری کرد و آنها را به JUnit شناساند. در ادامه بحث، فقط روش اول را مد نظر قرار می‌دهیم، زیرا در اکثر متون و راهنماهای موجود در وب، همچنین در نمونه کدهای موجود، عمدتاً از این روش استفاده شده است.

برای اجرای تست های نوشته شده، از کلاسهای که بدین منظور در JUnit طراحی شده اند استفاده نماییم. JUnit، دو کلاس برای اجرای تست ها ارائه کند، که به آنها test runner گوئیم:

اجرا کننده تست مبتنی بر متن که کلاس junit.textui.TestRunner باشد.

اجرا کننده تست مبتنی بر Swing که کلاس junit.swingui.TestRunner باشد.

همانطور که پیشتر گفته شد، کلاس تست باید از کلاس TestCase مشتق شود، در نتیجه متدهایی که در کلاس TestCase تعریف شده اند به کلاس تست به ارث رسند، مهم‌ترین این متدها، متدهای assert باشند که برای بررسی نتایج به کار روند. مثلاً: متد assertTrue بررسی می‌کند که آیا مقدار آرگومان آن برابر true است یا false. اگر مقدار آن برابر true است این به معنای موفقیت متد تست باشد، در غیر اینصورت، JUnit، این مساله را بعنوان شکست متد تست گزارش نماید. بنابراین در عمل، در پیاده سازی متدهای تست، از متدهایی نظیر assertTrue، assertFalse، assertEquals، assertNull و assertNotNull و متدهای دیگر که بدین منظور تعریف شده اند استفاده نماییم.

در مجموع، JUnit، برای انجام تست واحد برنامه های جاوا، ابزار بسیار مناسب، قدرتمند و در عین حال ساده باشد. بخصوص نسخه 4.0 آن بسیار ساده تر و غنی تر از پیش باشد و امکانات جدیدی ارائه کند. بعنوان مثال توان با استفاده از annotation های جاوا، تعیین کنیم که متدهای تست به چه ترتیبی اجرا شوند، یا هر متد چند بار اجرا شود، یا اینکه مثلاً یک متد تحت چه شرایطی اجرا شود.

لازم به ذکر است که JUnit، با تعدادی از محیط های توسعه برنامه های جاوا نظیر Eclipse، JBuilder و IntelliJ IDEA، نیز یکپارچه شده است و امکان تبادل با JUnit از درون این نرم افزارها بخوبی فراهم است. همچنین با توجه به مقبولیت روزافزون متدهای توسعه چابک افزار (agile methods)، که توجه و

تمرکز بیشتری بر مسأله تست دارند، اهمیت و رواج JUnit، رو به افزایش است. **Error! Reference**

source not found.

HTTPUnit

پروژه ²² httpunit در سال 2000 توسط Ruse Gold شروع شد و اولین پروژه متمرکز در حوزه تست نرم افزار است. و یک چارچوب منبع باز تست نرم افزار، برای تست وب سایتها بدون استفاده از مرورگر است. در httpunit می توان از ارسال فرم های http و احراز هویت دسترسی ساده http و جاوا اسکریپت و کوکی و ... استفاده کرد. httpunit به زبان جاوا نوشته شده است و به کدهای تست جاوا اجازه پردازش صفحات بازگشتی بصورت متن یا کانتینر هایی از فرم ها و جداول لینکها ویا XMLDOM را می دهد. httpunit برای استفاده با junit بسیار مناسب است و می توان به سادگی تست هایی نوشت که رفتار مناسب یک وب سایت را بررسی می کنند. httpunit به اتوماتیک کردن تست برنامه های وب بسیار کمک کند و به همین دلیل در تست رگراسیون کمک بسیاری می نماید.

API های موجود در این نرم افزار تعاملات وب را در سطح پاسخها و دریافت های http مدل می کند. نمونه زیر را ببینید:

```
WebConversation wc = new WebConversation();
WebResponse resp = wc.getResponse("http://www.google.com/");
WebLink link = resp.getLinkWith("About Google");
link.click();
WebResponse resp2 = wc.getCurrentPage();
```

²² <http://httpunit.sourceforge.net/index.html>

همان طور که مشاهده می‌شود در کد از کلاس‌های WebRequest و WebConversion و WebResponse استفاده شود.

پایه httpunit کلاس webconversion است، که مکان سایتی را که می‌خواهیم بررسی کنیم را می‌گیرد. برای استفاده از آن، باید یک درخواست ایجاد کرده و از webconversion تقاضای پاسخ نمود.

مثلاً:

```
WebConversation wc = new WebConversation();
WebRequest req = new
    GetMethodWebRequest("http://www.meterware.com/testpage.html" );
WebResponse resp = wc.getResponse( req );
```

حالا پاسخ برگردانده شده را می‌توان با تابع getText() به عنوان متن و یا بصورت یک DOM از طریق تابع getDOM() بررسی کرد.

متأسفانه، اگر در صفحه ای از مقادیر زیادی کد های جاوا اسکریپت استفاده شده باشد، نمی‌توان از httpunit برای تست آن صفحه استفاده کرد.

تست اتومات برای برنامه های جاوای standalone، چه روی خط فرمان اجرا شوند و چه به عنوان یک کامپوننت استفاده شوند، با استفاده از Junit اجرا می‌شوند. چون برقراری ارتباط در برنامه های وب از طریق http است و نه از طریق فراخوانی توابع جاوا، بنابراین Junit برای تست برنامه‌های وب مناسب نیست. در اینجا httpunit به کمک ما آید. این ابزار به طور رایگان در دسترس است و امکان تست برنامه‌های وب را فراهم می‌کند و در واقع مکملی برای Junit است.

توانید از httpunit جداگانه استفاده کنید و یا اینکه توانایی های هر دو را ترکیب کنید و از ویژگی های regression, reporting موجود در junit نیز استفاده کنید. httpunit شامل کدهایی برای شبیه سازی عملکرد یک مرورگر، و همچنین پشتیبانی جزئی از JavaScript است. در اصل httpunit یک کلاینت وب قابل برنامه‌ریزی است.

Client API های موجود در httpunit این امکان را به شما می‌دهند که تست‌هایی بنویسید تا کاربری را که به یک برنامه وب از طریق یک مرورگر دسترسی پیدا می‌کند را، شبیه سازی کنید. httpunit خیلی از عملکردهایی را که شما از یک مرورگر انتظار دارید را پشتیبانی می‌کند، از جمله مدیریت کوکی برای session ها و ارسال فرم‌ها از طریق متدهای GET و POST و احراز هویت و.... توان به دنبال عنصر خاصی روی صفحه، لینک به لینک یا فرم به فرم گشت و مطمئن شد که برنامه نتایج درستی را برگردانده است.

دو روش اساسی برای انجام تست‌های اتومات روی برنامه‌های وب عبارتند از:

از طریق ماکروهای ضبط شده که می‌توانند تکرار شوند

از طریق API های قابل برنامه‌ریزی که پاسخ‌های http را بررسی می‌کنند.

روش اول احتیاج به بازبینی‌های متناوب دارد و کاربرد آن سخت است. برای یک API قابل برنامه‌ریزی، باید اجزای فایل HTML دریافت شده از وب سرور را از هم جدا کرد و سلسله مراتب الما های HTML و محتویات متنی را تشکیل داد. این روش انعطاف پذیرتری است که Httpunit به کار می‌برد. نقطه ضعف روش دوم در مقایسه با روش اول زمان طولانی برای ایجاد تست‌ها و نیاز به آشنایی با روش‌های برز نویسی است. اما زمان maintenance در روش دوم کوتاه‌تر است زیرا با تغییرات کوچک نیاز به ضبط دوباره ماکرو نیست.

کوتاهی زمان maintenance اهمیت بیشتری دارد که طولانی بودن زمان ایجاد تست را کم رنگ می‌کند. علاوه بر این عیب دیگری که روش اول دارد اینست که نمی‌توانیم از روش‌های XP (روش‌های تست از ابتدا) استفاده کنیم، چون باید یک برنامه‌ی در حال کار موجود باشد.

HTMLUnit

ابزار ²³HTMLUnit یک مرورگر است که به زبان جاوا نوشته شده و دستکاری سطح بالای صفحات وب مثل تکمیل فرم ها و کلیک کردن ابرمتن و دسترسی به المان های خاصی در صفحه را ممکن می سازد . نیازی نیست تا در خواست های سطح پایین TCP/IP و HTTP را ایجاد کنید، بلکه فقط `getPage(URL)` را اجرا کنید و ابرمتن دلخواه را پیدا کنید و حالا جاوااسکریپت و `ajax` و `html` به صورت اتوماتیک پردازش می شوند. استفاده معمول تر از `htmlunit` در خودکارسازی تست صفحات وب (حتی با کتابخانه های بسیار پیچیده جاوا اسکریپت) است. گاهی اوقات نیز می توان برای `webscraping` و یا دانلود محتوی وب سایت استفاده کرد . `htmlunit` اخیراً پشتیبانی خود را در زمینه `javascript` افزایش داده است. API های `htmlunit` کمی از `httpunit` سطح بالاتر است و تعاملات وب را بصورت مستندات و اینترفیس هایی که کاربر با آنها تعامل می کند، مدل می کند.

```
WebClient wc = new WebClient();
HtmlPage page = (HtmlPage)
wc.getPage("http://www.google.com");
HtmlForm form = page.getFormByName("f");
HtmlSubmitInput button = (HtmlSubmitInput)
form.getInputByName("btnG");
HtmlPage page2 = (HtmlPage) button.click();
```

همان طور که می بینید کد از `webclient` و `page` و `link` و `form` و `button` و ... استفاده می کند . صفحاتی که از `javascript` ساده استفاده کرده اند، زمانی که با `httpunit` تست می شوند کار می کنند ولی صفحاتی که از کتابخانه های دیگر جاوااسکریپت استفاده می کنند، هنگامیکه با `httpunit` تست می شوند ممکن است کار کنند یا نکنند . در واقع `htmlunit` یک مرورگر برای برنامه های جاواست و صفحات

HTML را مدل می کند و API هایی را عرضه می کند که به شما اجازه فراخوانی صفحات و پرکردن فرم ها و کلیک کردن روی لینک ها و ... را دقیقاً همان طور که یک مرورگر نرمال عمل می کند، می دهد.

پشتیبانی نأ از جاوا اسکریپت خوب و رو به پیشرفت است و تقریباً با کتابخانه های پیچیده `ajax` نیز

²³ <http://www.sourceforge.net/projects/htmlunit>

تواند کار کند و می تواند Firefox و IE را شبیه سازی کند معمولاً. httpunit همراه با چارچوب های دیگری مثل junit و testNG استفاده می شود. از ابزارهای منبع باز مثل canoowebtest و JWebUnit و Webdriver و... به عنوان مرورگر استفاده می شود.

ویژگیهایhtmlunit :

پشتیبانی از پروتکل های http و

https پشتیبانی از کوکی ها

پشتیبانی از روشهای GET و POST

پشتیبانی از proxy server

پشتیبانی از javascript [html]

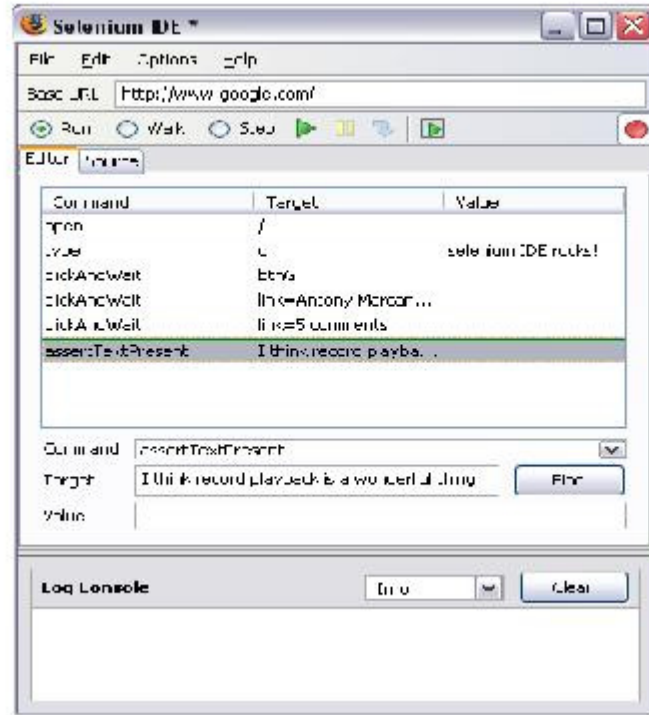
Selenium

Selenium²⁴ مجموعه ای از ابزارهاست تا در پلتفرم های مختلف بتوانید تست برنامه های وب را اتومات کنید و در مرورگرها و سیستم عامل های متفاوتی اجرا می شود httpunit و htmlunit رفتار یک مرورگر را تقلید می کنند ولی تست های selenium دقیقاً روی یک مرورگر واقعی اجرا می شوند. کدهای جاوا اسکریپت که selenium تولید می کند در حین برنامه در حال اجرا ایجاد می شوند و سپس دقیقاً مثل کاربر با برنامه تعامل می کنند.

Selenium IDE

یک add-on روی firefox که کلیک ها و تایپ ها و سایر عملیات را ضبط می کند و شما می توانید در مرورگر آنها را دوباره اجرا کنید و یا اسکریپت ایجاد شده را ویرایش کنید. توجه کنید که در سایر مرورگرها از این نسخه نمی توان استفاده کرد.

²⁴<http://www.testinggeek.com/selenium.asp>

شکل 4-1- Selenium IDE

Selenium Remote Control

انتخاب زبان و مرورگر دلخواه :

تست‌ها را روی مرورگرها و چارچوب‌های مختلف اجرا می‌کند و تست‌ها را به زبان دلخواه می‌نویسد. و بسیار پیشرفته‌تر از بالایی است و قادر است گستره وسیع‌تری از برنامه‌های وب را تست کند و مقیاس پذیرتر است و نیز برای آغاز به کار کمی به اطلاعات فنی نیاز است. در زیر نمایش ساختاری ساده شده آن را می‌بینید.

Selenium RC از دو بخش تشکیل شده است:

یک سرور که بصورت خودکار مرورگر را اجرا و یا تمام می‌کند و برای درخواست‌های وب آنها بصورت یک http proxy عمل می‌کند.

کتابخانه‌های کاربر برای زبان برنامه نویسی دلخواه شما

سرور selenium مستقیماً به مرورگر از طریق Ajax(xmlhttprequest) متصل می‌شود. می‌توانید مستقیماً دستورات را به سرور با استفاده از درخواست‌های ساده HTTP GET/POST بفرستید. به این معنا که از هر زبان برنامه‌نویسی که می‌تواند در خواست‌های HTTP ایجاد کند تا تست‌های selenium را روی مرورگر اتومات کند، استفاده کنید. سرور سلیوم به عنوان یک http proxy تنظیم شده در سمت کاربر است و بین مرورگر و وب سایت شما قرار می‌گیرد. به این ترتیب قادر خواهید بود یک مرورگر با قابلیت‌های سلیوم، برای اجرای جاوا اسکریپت روی وب سایت‌ها داشته باشید.

با شروع اجرای یک مجموعه تست:

کلاینت یا برنامه شما به سرور سلیوم دسترسی دارد.

سرور سلیوم یک مرورگر را با URL ایجاد میکند. که صفحه وب هسته سلیوم را بار خواهد کرد.

هسته سلیوم اولین دستور را از کلاینت یا برنامه شما می‌گیرد (از طریق http proxy تعبیه شده در سرور سلیوم)

هسته سلیوم دستور را اجرا می‌کند؛ مثلاً بار کردن یک صفحه. [sel]

EMMA

EMMA²⁵، یک ابزار متن باز برای انجام تست پوشش کد بر روی برنامه‌های نوشته شده به زبان جاوا باشد. با استفاده از آن توان بررسی کرد که در حین اجرای برنامه، کدام دستورات برنامه اجرا شده‌اند و چه مقداری از کدهای برنامه پوشش داده شد. بعنوان مثال توان بررسی کرد که کدام متدها اجرا نشده‌اند یا کدام کلاسها اصلاً مورد استفاده قرار نگرفته‌اند. مهمترین ویژگی EMMA سرعت بالایی آن باشد.

روش کار بدین ترتیب است که یک برنامه اجرایی را به EMMA دهیم. EMMA به اجرای برنامه پردازد و پس از پایان برنامه، گزارشهای مناسبی در قالب فایل‌های متنی یا فایل‌های html یا xml ایجاد کند که حاوی اطلاعات مناسبی باشند و مشخص می‌کنند که در حین اجرای برنامه، کدام قسمتهای کد مورد اجرا قرار گرفته اند.

نکته مهم آن است که برای استفاده از این ابزار، نیازی نیست متن کد برنامه را در اختیار باشیم. فقط کافی است فایل‌های class. برنامه که حاوی بایت کدهای جاوا باشند را به آن بدهیم. EMMA ابتدا کدهای خاصی را در میان کدهای برنامه، درج کند و سپس به اجرای برنامه پردازد و سپس با استفاده از کدهایی که درج کرده به تشخیص دستوراتی که اجرا نشده اند پردازد. EMMA، تواند میزان پوشش کلاسها، متدها، خط‌ها و بلاکهای برنامه را گزارش نماید. گزارشهای تولید شده بسیار مناسب و گویا باشند و اگر از قالب html بعنوان ساختار گزارش استفاده نموده باشیم، امکان جابجا شدن بین صفحات گزارش با استفاده از لینک‌هایی که در این صفحات درج شده اند، بسیار راحت و کارآ باشد.

EMMA هم تواند از فایل‌های class. بعنوان ورودی استفاده نماید و هم می‌تواند از فایل‌های jar. استفاده نماید.

لازم به ذکر است که EMMA، بطور کامل به زبان جاوا نوشته شده است.

بعنوان مثال، برنامه زیر را که شامل دو کلاس Circle و Test باشد در نظر بگیرید.

Circle.java	Test.java
<pre>public class Circle { private int r; public Circle(int r) { setR(r); } public void setR(int r) { if (r < 0) r = -r; this.r = r; } public int getR() {</pre>	<pre>public class Test { public static void main(String[] args) { Circle c = new Circle(10); } }</pre>

```

return r;
}
}

```

پس از کامپایل این دو کلاس، فایل Test.class را به EMMA دهیم تا برنامه را اجرا نماید و گزارش میزان پوشش برنامه را تولید نماید. بطور پیش فرض، گزارش توليدي در قالب یک فایل متنی ساده نوشته شود. که نمونه آن در زیر نمایش داده شده است.

```

[EMMA v2.0.5312 report, generated Mon Jul 14 18:59:40 IRDT 2008]
-----
--
                                OVERALL COVERAGE SUMMARY:

[class, %] [method, %] [block, %] [line, %] [name]
100% (2/2)  60% (3/5)! 67% (18/27)! 74% (7.4/10)! all classes

                                OVERALL STATS SUMMARY:

                                total packages:      ۱
                                total classes:        ۲
                                total methods:        ۵
                                total executable files: ۲
                                total executable lines: ۱

                                COVERAGE BREAKDOWN BY PACKAGE:

[class, %] [method, %] [block, %] [line, %] [name]
100% (2/2)  60% (3/5)! 67% (18/27)! 74% (7.4/10)! default
                                                package
-----
--

```

اگر گزارش را در قالب فایل html ایجاد نماییم، نتیجه شبیه آن چیزی خواهد بود که در تصویر زیر نمایش داده شده است.

EMMA Coverage Report (generated Mon Jul 14 19:04:30 TRDT 2008)

[all classes]

OVERALL COVERAGE SUMMARY

name	class, %	method, %	block, %	line, %
[all classes]	100% (2/2)	57% (5/5)	67% (18/27)	54% (74/137)

OVERALL STATS SUMMARY

```

total packages: 1
total executable files: 1
total classes: 2
total methods: 5
total executable lines: 10

```

COVERAGE BREAKDOWN BY PACKAGE

name	class, %	method, %	block, %	line, %
default package	100% (2/2)	50% (2/5)	57% (10/17)	74% (74/101)

[all classes]

EMMA 2.0.001: (C) Vladimir Romanov

شکل 2-4- قالب HTML برای EMMA

در این مثال، گزارش EMMA بیان کند که از دو کلاس موجود در برنامه، هر دو کلاس مورد استفاده قرار گرفته اند، اما از متدهای موجود در این کلاسها، در مجموع 3 متد از بین 5 متد مورد استفاده قرار گرفته اند. لازم به توضیح است که برنامه با اجرای متد main، اجرا شود و سپس بر اثر ایجاد یک شیء از کلاس Circle، متد سازنده این کلاس فراخوانی شود که در درون آن نیز متد setR فراخوانی شده است. بنابراین در مجموع، 3 متد اجرا شده اند. اما علت اینکه چرا EMMA، تعداد متدهای موجود در برنامه را 5 متد اعلام کند، آن است که در جاوا اگر برای یک کلاس متد سازنده ای ایجاد نکنیم، کامپایلر بطور خودکار، یک متد سازنده پیش فرض برای کلاس تعریف کند که کار خاصی هم انجام نمیدهد. در مثال فوق، در تعریف کلاس Test، هیچ سازنده ای تعریف نکرده ایم. بنابراین کامپایلر یک متد سازنده پیش فرض برای کلاس ایجاد کرده است و EMMA، در شمارش متدها، آن متد را هم به حساب آورده است.

مواردی نظیر مورد فوق، (تعداد متدهای برنامه)، ممکن است بعنوان False Positive های EMMA به حساب آیند که البته با کمی دقت توان توجیه فنی آنها را نیز درک نمود.

در مجموع، EMMA، بعنوان یک ابزار برای تست پوشش برنامه های جاوا ابزار مناسب و قدرتمندی

باشد که مزیت مهم آن، عدم نیاز به متن کد برنامه، و همچنین سرعت بالای آن باشد. [emma]

Testing Framework based on .NET

در این چارچوب هدف توسعه یک ابزار تست افزاری کاملاً اتومات شده است. این ابزار test script

هایی برای تست واحد (unit testing)، تست یکپارچگی (integration testing) و regression testing

ایجاد می‌کند.

ابزار تست باید کارهای تست را، از تولید اسکریپت‌های تست، ایجاد test case ها، اعلام نتایج، و

تصحیح باگ‌ها را انجام دهد.

هدف در ابزار تستی که بر اساس NET Framework است، نشان دادن راهی است که بتوان یک

ابزار تست را بصورت اتومات ایجاد و توسعه داد. مراحل ویرایش داده ها کاهش یابد و یک

اسکریپت برای تست کل برنامه کاربردی ایجاد میشود. و شما مجبور نخواهید بود اسکریپت های

تست را بصورت دستی ویرایش و خطایابی کنید. محصول نهایی به سادگی یک برنامه را

میپذیرد و نتایج تست را به شما باز میگرداند.

در NET Framework میتوان ابزار اتومات تست بسیار قوی برای تست یک محصول پیچیده افزاری با

کمترین میزان دخالت انسان داشت. اگرچه زبان بحث شده در اینجا C# است ولی به معنای تمجید از

محصولات مایکروسافتی و انتقاد از سایر محیط های برنامه نویسی و framework ها نیست و متدلوژی

ارائه شده در این اینجا قابل تعمیم به سایر محیط های برنامه نویسی و framework ها نیز هست. java و

NET محیط های کاملاً شی گرا و برای تکمیل پروژه های ابزار های تست است.

با ابزارهای اتومات تست افزاری فراهم شده در NETFramework نیازی به نوشتن دستی

اسکریپت های تست و یا ضبط سناریو های تست نیست و این ابزار قابل استفاده مجدد است.

ابزار معرفی شده در net framework برای اتومات کردن تست افزار قابلیت های زیر را دارد.

بصورت دینامیک اسمبلی²⁶ تحت تست را یاد میگیرد.

بصورت دینامیک کارهای سخت و خسته کننده را انجام میدهد.

ایجاد و اجرای test script ها بصورت برنامه ریزی شده

رابط های اشیای COM و سایر کامپوننتهای افزاری را با یک مجموعه داده مشخص تست میکند.

برای تست صحت نتایج تست به یک پایگاه داده دسترسی دارد.

به رجیستری ویندوز برای اطمینان از صحت نتایج دسترسی دارد.

با ترکیب دو فضای نام Reflection و CodeDom قادر خواهیم بود فرایند جمع آوری اطلاعات و

نوشتن اسکریپتهای تست را با حداقل دخالت انسانی انجام دهیم.

فضای نام Reflection میتواند یک اسمبلی خاص را بازنشانی کند. و آن را به کلاسها و توابع

عضو و property ها تجزیه میکند. بنابراین بصورت اتوماتیک فرایند جمع آوری اطلاعات را

انجام میدهد. و این فرایند در واقع مشابه فرایند یادگیری و شناخت مهندسان تست از برنامه است.

فضای نام CodeDom میتواند اسکریپتهای تست را بصورت دینامیک بر اساس اطلاعات بدست

آمده از فرایند فوق بنویسد.

پروژه automated test نیاز به فضای برای ذخیره داده های مربوط به تست کامپوننت ها دارد. این

داده ها شامل نام کلاسهای یک اسمبلی، سازنده ها، نام سایر اعضای کلاس، مقادیر پارامترهای توابع

و سازنده ها است. از excel, xml برای قابلیت ویرایش داده ها استفاده میکنیم و MS Excel API های

قابل برنامه ریزی انعطاف پذیری زیادی برای تست کنندگان فراهم میکند تا داده های تست را

سازمان دهی کنند و میتوان برای نوشتن اسکریپتهای تست (که داده های تست را برای برنامه تست

میکند) و ذخیره نتایج به کار برد. داده های تست و نتایج تست با xml و excel نمایش داده میشوند.

²⁶ در دنیای NET، برنامه های فیزیکی کامپایل شده مثل فایل های .dll, .EXE، با نام اسمبلی شناخته میشوند. یک اسمبلی میتواند شامل یک یا چند ماژول مثل فضاها، نام و یا کلاسها باشند.

پرونده های xml برای ذخیره و تبادل داده ها یک استاندارد هستند. با اضافه کردن یادداشت های مستند سازی xml در محیط برنامه نویسی C# ، میتوان یک help document درست کرد. اگر در هنگام نوشتن یک تابع بتوان یک مورد تست طراحی کرد بسیار خوب است.

در کنار توابع کلاس اسمبلی برای کشف نوع در زمان اجرا ، فضای نام system.reflection تسهیلات دیگری نیز فراهم آورد. با Late binding میتوان یک متد را با پارامترهای دلخواه در زمان اجرا فراخوانی کرد. با شناسایی حضور یک type، میتوان بصورت دینامیک هر تابعی را فراخوانی کرد .

فضای نام .NET CodeDOM

هدف اصلی تست نرم افزار نوشتن TestScript ای است که تمامی کلاسها، متدها و خصوصیت های یک اسمبلی را تست نماید . هسته ی ابزار تست اتوماتیک ما مکانیزم خودکاري است که کارهای زیر را انجام دهد:

یافتن کلاسها، متدها و خصوصیتها در اسمبلی تحت تست

تعریف مورد تست هایی مبتنی بر ماهیت اسمبلی

نوشتن TestScript ای که کار تست را انجام می دهد

اجرای TestScript

نمایش نتایج تست

استفاده ی مجدد از اسمبلی TestScript، برای تست Integration و Regression

یکی از موارد استفاده ی مرسوم فضای نام CodeDOM برای ایجاد اتوماتیک کد منبع (اصلی) است .

هدف این تولیدکننده های کد این است که کارهای کدینگ را کمتر نماید. وقتی این برنامه اجرا می شود،

تواند برنامه ی دیگری را در کسری از ثانیه تولید کند.

فضاي نام CodeDom قابلیت ساخت برنامه هایی را دارد که در زمان اجرا کدهایی به زبان های مختلف تولید کند . این فضاي نام داراي Type هایی است که ساختار برنامه را مشخص می کند و مستقل از زبان برنامه نویسی جاری است . زبان های معمولی که CodeDom تولید می کند، C#.NET و VB.NET است . علاوه بر این CodeDom انواعی را برای کامپایل کد برنامه در زمان اجرا دارد که با استفاده از آنها تست افزار را پردازشی کاملاً خودکار می کنیم.

فضاي نام CodeDom، Source code ای را بر اساس یک مدل واحد ایجاد می کند. بنابراین Source code می تواند به هر زبانی که مشخصات CodeDom را حمایت می کند، تولید شود. این فضاي نام یک نمایش در مودشی که مستقل از زبان است، برای ساختار کدی که در حافظه است ارائه می دهد. [sybex]

Push To Test Test Maker

Push to test یک چارچوب کد باز برای خودکار سازی تست توسط برنامه نویسان افزار و مدیران IT و بازرسان کنترل کیفیت است تا بتوانند سیستم های اطلاعاتی را تست و کنترل و هدایت کنند . برنامه نویسان برای تبدیل تستهای واحد به تست عملکرد از push to test استفاده می کنند.

Push to test یک محیط غنی برای ایجاد تست های واحد ارائه می دهد. از جمله :

محیط گرافیکی راحت برای کاربر ایجاد می کند.

زبان های اسکریپت نویسی شی گرا مثل jython , java برای ایجاد اسکریپت های تست، ارائه کند.

کتابخانه ای قابل گسترش از protocol handler ها . شامل پیاده سازی هایی قابل استفاده از

, imap , pop3 , smtp , xml-rpc , rest , soap , https , http سرویسها .

ویژارد هایی برای ایجاد یک عامل جدید، از جمله عامل recorder که میتواند اسکریپت برای

شما ایجاد کند.

کنسول برای اجرای عامل‌های تست در یک محیط توزیع شده تست.

کتابخانه‌ای از عامل‌های تست نمونه کاملاً عملی.

ویزاردها و رکوردر هایی برای ایجاد اتوماتیک تست ها بدون نوشتن کدهای اسکریپت تست وجود دارد . برای تست‌هایی که نیاز به اسکریپت نویسی دارند، در push to test امکان اسکریپت نویسی با زبان های مهم از جمله java, jython, Groovy, PHP, Ruby, ... وجود دارد. علاوه بر این از سرویس‌های SOA, webservice, ajax, ... که از پروتکل‌های http, https, soap, xml-rpc, telnet و پروتکل‌های ایمیل استفاده می‌کنند را، پشتیبانی می‌کند. محیط زمان اج رای push to test بصورت خودکار تست های عملکرد واحد را به تست بار و تست مقیاس پذیری و تست کارایی و تست رگراسیون و تست کنترل سرویس تبدیل می‌کند.

تست‌هایی که به عملکردهایی برای تست برنامه‌های وب و وب سرویس‌های SOA و سیستم‌های Email و برنامه‌های جاوا و بقیه مناسب است.

تست برنامه های وب: در برنامه های وب کاربران به عملیاتی از طریق مرورگر وب دسترسی دارند و در چارچوب push to test تکنولوژی ذخیره و اجرای مجدد (capture / playback) برای تست این برنامه ها عرضه میشود. برای برنامه وب test agent یک کاربر مرورگر وب است.

تست وب سرویس ها و SOA (Service oriented architecture): وب سرویس ها و SOA ارتباطات XML بین سرویس و سرویس یا برنامه با برنامه را عرضه میکنند. در push to test ابزار soapUI زبان توصیف یک وب سرویس (WSDL) را میخواند و تست های واحد و تست عملکرد ایجاد میکند. برای وب سرویس، تستها به نظر برنامه یا سروری هستند که درخواستها را ایجاد میکنند و منتظر پاسخها مانند.

تست سیستم های email: سیستم های email امکان دسترسی به مکانهای ذخیره سازی پیامهای email از طریق افزار های email client و پورتال های دسترسی به email از طریق مرورگر وب را فراهم میکنند . در push to test برای ارتباط با یک مکان ذخیره سازی پیام از protocol handler های

SMTP,IMAP,POP3 استفاده میشود. و الحاقات MIME و رمز نگاري UTF و احراز هویت را پشتیبانی میکند .

تست برنامه های جاوا : در Push to test ، اسکریپت های test agent ، قادرند فراخوانی های صریح به توابع برنامه جاواي شما داشته باشند.

تست و تصحیح

محیط تستی که در بخش های قبلی توصیف شد چگونگی استفاده از چارچوب و ابزار های کمکی را برای ساخت تستهایی که رگراسیون و عملکرد و مقیاس پذیری و کارایی و قابلیت اعتماد را بررسی میکنند ، بیان می‌کرد. push to test یک راه حل یکتا برای تست و تصحیح عواملی که مانع از رسیدن به اهداف کارایی و عملکردی یک سیستم می شود را ارائه می‌دهد. برای مثال با اجرای یک سناریوی تست میتوان روی یک سیستم بار ایجاد کرد و پایگاه داده و سرور برنامه را با ابزار های مانیتورینگ کنترل کرد و مواردی که باعث کاهش کارایی می‌شود را شناسایی و بهبود بخشید.

در یک محیط تست جعبه سیاه ، با درخواستهای متوالی از سرویس و مشاهده نتایج می‌توان روی آن سرویس بار ایجاد کرد . تست مقیاس پذیری جعبه سیاه پاسخی سرویس را با افزایش درخواست های همزمان نظاره می‌کند و برنامه را برای یک محیط واقعی ارزیابی می‌کند.

Push to test همچنین برای تست‌های جعبه خاکستری نیز مناسب است. از سرویسی که می‌خواهیم آن را تست کنیم اطلاعات داخلی را پرس و جو می کنیم تا مسائل عملکردی و مقیاس پذیری آن را کشف کنیم . سرویس تحت تست اطلاعات وضعیت را از عملکرد داخلی لایه‌های پایگاه داده و برنامه کاربردی از

cpu , محیط سرویس ارائه می‌کند. برای مثال به درخواست‌های اشکالزدایی سرویس مربوط به بکارگیری

I/O , memory و وضعیت‌های تراکنش‌ها پاسخ می‌دهد. این اطلاعات اضافی در سه مقوله باعث افزایش

کارایی می‌شود.

با اندازه‌گیری توان عملیاتی test agent های سمت کاربر ، آمادگی سیستم سرور برای مدیریت جمعیت پیش‌بینی شده‌های از کاربران را نشان می‌دهد.

ترکیب عملیات عامل های تست در حین تست تغییر می یابند تا رخنه‌ها شناسایی شوند و مقیاس پذیري حل شود.

اندازه گیری استفاده از پهنای باند CPU، I/O و حافظه معیارهای برنامه‌ریزی برای ظرفیت را شناسایی کند.

Test network

با testnetwork شرکت‌ها قادرند تست سیستم های خود را اتومات کنند تا عملیاتی را که به درستی انجام می شوند را، بصورت خودکار، بررسی کنند تا بار اضافی را مدیریت کنند و متناوباً سیستم ها را کنترل کنند تا دچار مشکل نشوند.

Test network روی testmaker با ارائه این ویژگیها ایجاد میشود.

اجرای agent ها با مقیاس بزرگتر روی یک ماشین . برای مثال روی یک سیستم پنتیوم 1GHz ، testmaker قادر است 1 تا 150 عامل همزمان را شبیه سازی کند و لی با testnetwork حدود 10000 یا بیشتر را میتوان شبیه سازی کرد .

با معماری testnode / کنسول testnetwork عامل های تست به سرورهای کوچکی تبدیل میشوند که میتوانند عملیات را مستقلاً مدیریت کنند.

Test Maker Monitor

یک ابزار کمکی است برای بررسی آمار CPU و شبکه و حافظه ی سرور برنامه وب است. آمار جمع‌آوری شده از monitor یک تحلیل ریشه‌ای در نمودارهای ارائه شده در push to test با برقراری ارتباط بین امار کارایی و استفاده از منابع ارائه می‌کند .

Testmaker شامل ویزاردها و recorder برای آسان کردن ایجاد تست هاست. اگرچه اینها ابزارهای قویایی در جای خودشان هستند ولی کارهای کمی را می‌توانند انجام دهند. برای مثال فرض کنید میخواهید تستی بنویسید که نتایج بازگشتی از سرور را، مطابق با منطق پیچیده‌ای تحلیل می‌کند و عمل مناسب را بر اساس نتایج انجام می‌دهد. در موقعیتهایی مثل این، پیشنهاد می‌شود که از قابلیت‌های اسکریپت‌نویسی پویای testmaker استفاده کنید.

iMacros

²⁷iMacros، که مخفف عبارت internet macros باشد، محصول شرکت iOpus، است که در ابتدا یک تیم نرم‌افزاری آلمانی بود، و در حال حاضر در آمریکا و چند کشور اروپایی و آسیایی، متخصصانی دارد. iMacros ابزاری است که برای خودکارسازی تعاملات کاربران با سیستم‌های تحت وب طراحی شده است. انگیزه اصلی این بوده است که کارهایی را که کاربران بطور تکراری و مکرر انجام دهند، با استفاده از iMacros بطور خودکار انجام شود و در نتیجه در وقت و انرژی کاربر صرفه جویی شود. مثلاً کارمندی که هر روز باید به چند سیستم تحت وب، وارد شود و کارهای روتینی را انجام دهد، تواند با استفاده از iMacros، بخش زیادی از کارهای تکراری خود را بطور خودکار انجام دهد. اساس کار iMacros مبتنی بر مدل capture/replay است، یعنی کارهایی که کاربر در مرورگر انجام دهد را در قالب یکسری ماکرو ضبط و ذخیره نماید و بعد قابلیت اجرای آن ماکروها را در مرورگر دارد. بدین ترتیب، کاربر تواند ابتدا تعاملات خود با سیستم مورد نظر را ضبط نماید، و سپس با استفاده از iMacros، این تعاملات را بارها و بارها بطور خودکار تکرار نماید. همین قابلیت تعامل خودکار با صفحات وب، iMacros را به ابزاری قوی برای خودکارسازی تست سیستم‌های تحت وب تبدیل کرده است. در حال حاضر کاربران زیادی در سراسر جهان از iMacros برای انجام تست‌های مختلف بر روی سیستم‌های تحت وب خود استفاده کنند.

ماکروها، فایل‌های متنی ساده ای هستند که مستقل از پلتفرم و مرورگر باشند. یعنی مثلاً ماکرویی که در مرورگر IE ایجاد شده است را توان در مرورگر Firefox اجرا کرد.

برخی از کاربردها و ویژگی‌های iMacors بدین ترتیب است:

پرکردن فرم‌های موجود در صفحات وب، بعنوان مثال فرم ورود به یک سایت تست های مختلف بر روی سیستم های تحت وب، نظیر تست کارایی، تست امنیت، تست بار و

استرس استخراج داده ها از صفحات وب
بطور خودکار

Upload کردن اطلاعات در سیستم های تحت وب بطور خودکار

امکان استفاده از ماکروهای iMacors در زبانهای برنامه نویسی نظیر Java، C#، و PHP و

Python

انجام کارهای تکراری در سیستمهای تحت وب، بطور خودکار و بدون نیاز به دخالت کاربر امکان ذخیره کلمات رمز بطور محرمانه و امن، برای انجام عملاتی که به کلمه رمز کاربر نیاز دارند. iMacors از الگوریتم رمز AES با طول کلید 256 بیت استفاده نماید.

برای اندازه گیری زمان پاسخ سیستمهای تحت وب و ارزیابی کارایی این سیستمها

قابلیت پشتیبانی از سایت‌هایی که از Flash یا جاوا اسکریپت استفاده نمایند.

iMacors، دارای سه نسخه است که در سایت مربوطه امکانات آنها با هم مقایسه شده است. [imacro]

[imacro2]

لازم به ذکر است که JUnit، با تعدادی از محیط های توسعه برنامه‌های جاوا نظیر Eclipse، JBuilder و IntelliJ IDEA، نیز یکپارچه شده است و امکان تبادل با JUnit از درون این نرم افزارها بخوبی فراهم است. همچنین با توجه به مقبولیت روزافزون متدهای توسعه چابک نرم افزار (agile methods)، که توجه و تمرکز بیشتری بر مسأله تست دارند، اهمیت و رواج JUnit، رو به افزایش است.

5- چشم‌انداز و نتیجه‌گیری

حجم برنامه های کاربردی روز به روز در حال افزایش است . امروزه سازمان‌های نرم افزاری زمان و منابع زیادی را در تحویل و تست نرم افزار صرف می‌کنند. از نظر مهندسان نرم افزار نوشتن کدهای تست، به خودی خود، مثل توسعه خود محصول وقت گیر و گران است. با افزایش حجم و پیچیدگی نرم افزارها، تست کردن دستی آنها کاری بسیار سنگین و طاقت فرسا و گاه غیر ممکن می‌شود. بنابراین خودکارسازی تست راه‌حلی است که کارهای سنگین و پرزحمت تست را ساده می‌نماید.

خودکارسازی تست زمانی مؤثر است که شرایط نرم افزار تحت تست مناسب باشد. باید توجه داشت که تست خودکار به این معنا نیست که کل فرآیند تست نرم افزار به صورت خودکار انجام می‌شود. بلکه به معنای تست نرم افزار با کمک کامپیوتر است . استفاده از تست خودکار پرهزینه است. به کار بردن تست خودکار به این معنی نیست که دیگر نیازی به تست دستی نداریم بلکه تست خودکار مکملی برای فرآیند تست موجود می باشد.

از ابزارهای تست خودکار می توان به خانواده ی xUnit اشاره نمود. در این متن به معرفی JUnit پرداختیم که امروزه بعنوان مهم‌ترین ابزار تست واحد برنامه های جاوا مقبولیت بسیار زیادی یافته است. ساختار مورد استفاده در این ابزار، در عین سادگی، از قابلیت و کارایی بالایی برخوردار است. عضو دیگر این خانواده httpUnit است که یک چارچوب منبع باز تست افزار، برای تست وب سایت‌ها بدون استفاده از مرورگر است. در httpunit می‌توان از ارسال فرم‌های http و احراز هویت دسترسی ساده http و جاوا اسکریپت و کوکی و ... استفاده کرد. ابزار HTMLUnit نیز یک مرورگر است که به زبان جاوا نوشته شده و دست‌کاری سطح بالایی صفحات وب مثل تکمیل فرم ها و کلیک کردن ابرمتن و دسترسی به المان های خاصی در صفحه را ممکن می‌سازد.

ابزار تست خودکار دیگر Selenium است که مجموعه‌ای است از ابزارها که تست اتومات برنامه‌های وب را در پلتفرم‌های مختلف امکان پذیر می‌کند. تست‌های selenium دقیقاً روی یک مرورگر واقعی اجرا شوند. کدهای جاوا اسکریپت که selenium تولید می‌کند در حین برنامه در حال اجرا ایجاد می‌شوند و سپس دقیقاً مثل کاربر با برنامه تعامل می‌کنند.

EMMA نیز یک ابزار متن باز برای انجام تست پوشش کد بر روی برنامه‌های نوشته شده به زبان جاوا باشد. با استفاده از آن می‌توان بررسی کرد که در حین اجرای برنامه، کدام دستورات برنامه اجرا شده‌اند و چه مقداری از کدهای برنامه پوشش داده شده‌اند.

چارچوبی برای تست خودکار بر مبنای NET Framework. که با استفاده از زبان C# پیاده‌سازی شده است، نیز در این متن بررسی شد. هدف این چارچوب توسعه یک ابزار تست نرم افزاری کاملاً اتومات شده است. این ابزار test script هایی برای تست واحد (unit testing)، تست یکپارچگی (integration testing) و regression testing ایجاد می‌کند.

iMacros نیز ابزاری تجاری برای خودکارسازی تعاملات کاربران با سیستم‌های تحت وب است. انگیزه اصلی این بوده است که کارهایی را که کاربران بطور تکراری و مکرر انجام می‌دهند، با استفاده از iMacros و با مدل capture/replay بطور خودکار انجام شود.

Push to test یک چارچوب کد باز برای خودکارسازی تست به منظور بتوانند تست و کنترل و هدایت push to test سیستم‌های اطلاعاتی می‌باشد. برنامه نویسان برای تبدیل تست‌های واحد به تست عملکرد از test استفاده می‌کنند. محیط زمان اجرای push to test بصورت خودکار تست‌های عملکرد واحد را به تست بار و تست مقیاس پذیری و تست کارایی و تست رگرسیون و تست کنترل سرویس تبدیل می‌کند. چارچوب‌ها و ابزارهای تست خودکار نرم افزار بسیار متنوع هستند و هر یک ویژگی‌های خاص خود را داراست و برای کاربردهای خاصی نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد. در این بین جای یک چارچوب تست خودکار جامع که مجموعه‌ای از ابزارهای خوب و کارایی موجود باشد خالی است و نیاز به چنین چارچوبی

به وضوح قابل درك است . چارچوب پیشنهادي شامل تست محصول نهایی به روش جعبه سیاه است و تأکید اصلی آن برروي تست عملکرد نرم افزار و مقایسه آن با نیازمندی‌هاي سیستم است. علاوه براین در محصول نهایی، آزمونهاي جعبه سیاه ديگري همچون تست استرس، تست بار و تست امنیت نیز پیش بینی شده است . از طرف ديگر، در چارچوب پیشنهادي براي تولید مجموعه موارد تست، چندین روش پیش بینی شده است که از جمله آنها تولید موارد تست از روي مدل نرم افزار (مانند مدل UML) و یا از روي کد منبع نرم افزار است . این کار به معنای استفاده از ابزارهاي جعبه سفید می باشد. اما چون تست‌هاي اجرا شده بر روي سیستم تحت آزمون بصورت جعبه سیاه عمل می کنند، در مجموع می توان گفت متدولوژی آزمون در این چارچوب، روش جعبه خاکستري است. چراکه گرچه نیازی به داشتن اطلاعات دقیق از کد منبع نرم افزار و ارتباطات داخلی آن براي انجام آزمون نداریم، اما دسترسی به یک مدل کلی از نرم افزار (ويا دسترسی به خود کد منبع براي بدست آوردن یک مدل) به ما در تهیه موارد تست جامع‌تر کمک می نماید.

٦- مراجع

- [Ham04] Paul Hamill, *Unit Test Frameworks*, O'Reilly, 2004.
- [Kan01-1] Kaner, Cem; James Bach, Bret Pettichord (2001). *Lessons Learned in Software Testing: A Context-Driven Approach*. Wiley, 4. ISBN 0-471-08112-4.
- [Chu05] Huey-Der Chu, John E Dobson and I-Chiang Liu, *FAST: A Framework for Automating Statistics-based Testing*, 2005.
- [Cra02] Rick D. Craig, Stefan P. Jaskiel, *Systematic Software Testing*, Artech House Publications, 2002.
- [Ngu01] Hung Q. Nguyen, *Testing Applications on the Web: Test Planning for Internet-Based Systems*, Wiley, 2001.
- [Luc06] Giuseppe A. Di Lucca, Anna Rita Fasolino, *Testing Web-based applications: The State of the Art and Future Trends*, Information and Software Technology 48 (2006) 1172-1186.
- [Pre05] Pressman, R., *Software Engineering: A practitioners guide*, 6th edition, McGraw-Hill, 2005.
- [Mak07] Mikko Mäkinen, *Model Based Approach to Software Testing*, May 22, 2007
- [Spr07] Sara E. Sprenkle, *STRATEGIES FOR AUTOMATICALLY EXPOSING FAULTS IN WEB APPLICATIONS*, summer 2007
- [Mas04] Vincent Massol, ted Husted, *JUnit in Action*, Manning, 2004.
- [imacro] <http://www.iopus.com>
- [emma] <http://emma.sourceforge.net>
- [sybex] Kanglin Li, Menqi Wu, *Effective Software Test Automation: Developing an Automated Software Testing Tool*, Sybex, 2004.
- [sel] C. Titus. B, G. Gheorghio, J.Huggins, "An Introduction to testing web application with twill and selenium" O'Reilly , June 11,2007
- [html] <http://www.sourceforge.net/projects/htmlunit>
- [imac2] "Imacro-manual", © 2001 - 2006 iOpus Software GmbH